Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Avasiloaie Tatiana)
Dosarul nr. 3a-1035/24 (2-21070713-02-3a-10092024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

25 martie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela
Grefier Samatiuc Marina

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de SRL „Arctic Impex" asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Arctic Impex" împotriva Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021,

C o n s t a t ă:

<u>Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei:</u>

La data de 11.05.2021, SRL „Arctic Impex" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

În motivarea acțiunii a indicat că, de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a fost emisă Decizia de regularizare din 10.02.2021 nr. 197, prin care s-a dispus: calcularea drepturilor de import pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferențiale preferința 200 valoarea de 375 115 lei; s-au calculat drepturi de import în valoare de 30589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model ***** anul fabricării 2010.

Invocă reclamanta că, cu Decizia de regularizare nu este de acord și solicită anularea ei ca ilegală, pe motiv că este lezată în drepturi. Decizia a fost recepționată la data de 27.02.2021.

La fel, notează că, Decizia de regularizare a fost contestată cu cerere prealabilă, care a fost respinsă de autoritatea publică pîrîtă.

Explică că, de către SRL „Arctic Impex”, în vamă pentru vămuire a fost prezentată valoarea bunului conform certificatului oficial eliberat de entitatea competentă din Germania și anume confirmarea Truck Ronenberg Gmbh, însă autoritatea vamală a neglijat acest document de stabilire a valorii mărfurilor.

Prin urmare, susține că, decizia de regularizare din 10.02.2021 nr. 197 nu este întemeiată nici în fapt nici în drept. Ori, nu poate fi trecut cu vederea că Decizia de regularizare contestată este motivată în concordanță cu prevederile art. 127^{11}, art. 127^{13}, art. 129, art. 202^{7} din Codul vamal. Însă dacă este să analizeze răspunsul oferit la cererea prealabilă atunci, observă că Serviciul Vamal, motivează menținerea actului administrativ prin prisma Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană, prin altă prismă legală.

Consideră că, Serviciul Vamal, se bazează pe circumstanța care nu rezistă criticii precum că vehiculul importat (uzat), nu este de origine din Germania, dar este dubios, prin actele prezentate că este produs în Germania, însă conform actelor de origine al mărfii semiremorca pentru transportul mărfurilor uzată de model ***** anul fabricării 2010, este de origine din Germania.

În susținerea acțiunii, reclamanta face trimitere la prevederile art. 21, art. 31, art. 32, art. 70, art. 94 din Codul administrativ, art. 127^{11}, art. 127^{13}, art. 129 din Codul vamal.

La data de 10.06.2021 și la data de 14.06.2021, SRL „Arctic Impex” a depus cerere de chemare în judecată completată, prin care suplimentar a făcut trimitere la prevederile art. art. 121, 214, 215 Cod vamal și art. art. 5, 10 din Legea cu privire la tariful vamal, invocând că de către autoritatea vamală s-a încălcat prevederile legale privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor. Considerând că organul vamal a neglijat normele de drept privind tariful vamal și determinarea incorectă a tarifului vamal. Or, valoarea mărfii urma să fie determinată în baza certificatului eliberat de autoritățile din Germania.

Astfel, în circumstanțele expuse și în temeiul art. 21, art. 31, art. 32, art. art. 70, art. 90, art. 196 din Codul administrativ, art. 127^{11}, art. 127^{13}, art. 129 din Codul vamal, art. 166 din Codul de procedură civilă, solicită admiterea acțiunii, cu anularea deciziei de regularizare din 10.02.2021 nr. 197.

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului:</u>

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Arctic Impex” împotriva Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

<u>Verificarea admisibilității apelului:</u>

În dezacord cu soluția hotărârii instanței de fond, la 14 aprilie 2024, avocatul Dumitru Cucu, în interesele apelantei SRL „Arctic Impex”, a contestat-o cu apel,

solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ*, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.*

La caz, din materialele cauzei rezultă că, hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 28 martie 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 14 aprilie 2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului prevăzut de legislator.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărârea motivată a fost notificată reprezentantului apărții apelante la data de 14 august 2024, la adresa mun. Chișinău, str. Gh.Asachi 44, of.02.

În acest context instanța de apel remarcă că hotărîrea integrală a fost comunicată la o adresă eronată, or în mandatul avocațial și în cererea de chemare în judecată, reprezentantul părții apelante, avocatul Cucu Dumitru a indicat adresa sa- mun. Chișinău, str. Ivan Zaikin, 60, aceiași adresă regăsindu-se și în cererea de apel nemotivată.

Reieșind din circumstanțele expuse supra se atestă că motivarea apelului depusă la 18 septembrie 2024, a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel:

În motivarea apelului SRL „Arctic Impex” a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în acțiunea depusă, menționând că, prima instanță eronat a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate în cererea de chemare în judecată.

Opinează că, decizia de regularizare nr. 197 din 10.02.2021, emis de Biroul Vamal Centru este una ilegală și pasibilă anulării, or, organul vamal neîntemeiat a calculat drepturile de import pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferenţiale, preferinţa 200, în valoare de 375 115 lei, fiind calculate drepturi de import în valoare de 30 589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model ***** anul fabricării 2010.

Atrage atenția că, pentru vămuire, a fost prezentată valoarea bunului conform certificatului oficial eliberat de entitatea competentă din Germania şi anume

confirmarea Truck Ronenberg Gmbh, însă autoritatea vamală a neglijat acest document de stabilire a valorii mărfurilor.

Notează apelanta că, Serviciul Vamal s-a bazat pe circumstanţa care nu rezistă criticii, precum că vehiculul importat (uzat), nu este de origine din Germania, dar este dubios, prin actele prezentate că, este produs în Germania, însă conform actelor de origine al mărfii, semiremorca pentru transportul mărfurilor uzată, de model ***** şasiu model ***** anul fabricării 2010, este de origine din Germania.

În aceste circumstanțe, consideră oportună admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

Argumentele intimatului expuse în referință:

La data de 07.02.2025, partea intimată Serviciul Vamal al R. Moldova a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Argumentele participanţilor invocate în cadrul judecării apelului:

Reprezentantul părții apelante SRL „Arctic Impex” , avocatul Dumitru Cucu, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat. Prin cererea din 24 martie 2025, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Pin prisma reglementărilor art. 206 alin. (1) CPC coroborat cu prevederile art. 239 alin. (2) Cod administrativ Completul judiciar specializat a admis cererea reprezentantului apelantului cu privire la examinatea cauzei în absența sa.

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimatului Serviciul Vamal, Lungu Cristina, a pledat pentru respingerea apelului, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Audiind poziția participantului prezent la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, apelul declarat de SRL „Arctic Impex” este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024, reieșind din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor*

probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de la dosar, denotă următoarea stare de fapt:

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că, în baza declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018, „Arctic Impex” SRL a importat, de la „Truck Ronnenberg” GMBH, din Germania - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model *****, șasiu *****, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, cu valoarea statistică totală de 375 115,28 lei, cu beneficierea tratamentului tarifar preferențial, cod preferință - 200 „Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 și ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), pentru produsele originare din Uniunea Europeană” (f.d.14-19 dosar administrativ).

Secția control ulterior a Biroului vamal Centru, în baza Codului Vamal nr. 1149 - XIV din 20 iulie 2000, HG nr. 1000 din 17.10.2018, a efectuat în perioada 24.11.2020 - 06.01.2020 reverificarea declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018 privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200), la „Arctic Impex” SRL.

În rezultatul controlului s-a constatat că, importatorul „Arctic Impex” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferințial (preferința 200), deoarece nu s-a confirmat dovada de origine (certificatul de circulație EUR.1 nr. L 2729302 din 20.02.2018) prezentată la momentul perfectării declarației vamale în detaliu cu nr. 2070I15012 din 01.03.2018.

Astfel, prin Decizia de regularizare nr. 197 din 10.02.2021, pentru beneficierea neîntemeiată de tarife vamale preferențiale preferința 200, s-au calculat drepturi de import în valoare de 30 589 lei, pentru importul semiremorcii pentru transportul mărfurilor uzată de model ***** anul fabricării 2010. (f.d.9-10).

În dezacord cu decizia menționată, la data de 26.02.2021, reclamanta a contestat-o în prealabil, înaintând în acest sens cererea înregistrată cu nr. 5627, iar prin răspunsul Serviciului vamal nr. 28/11-38/2 din 24.03.2021, cererea prealabilă a fost respinsă (f.d.11-12).

Manifestînd dezacordul cu răspunsul primit, SRL „Arctic Impex” a sesizat instanța de contencios administrativ cu prazenta acțiune.

Admisibilitatea acţiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel remarcă că, actul administrativ contestat – decizia de regularizare a Biroului Vamal Centru nr. 197 din 10.02.2021 – reprezintă un act administrativ individual defavorabil pentru SRL „Arctic Impex".

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, se atestă că SRL „Arctic Impex" a respectat procedura prealabilă.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-38/2 din 24.03.2021, cererea prealabilă a fost respinsă.

Răspunsul la cererea prealabilă a fost recepționat de SRL „Arctic Impex" la 13 aprilie 2021.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de SRL „Arctic Impex" la 11 mai 2021, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Referitor la fondul acțiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Arctic Impex" împotriva Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea deciziei de regularizare nr.197 din 10.02.2021.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că soluția fondului este una întemeiată, urmând a fi menținută, din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

LEGISLAŢIA PERTINENTĂ (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat:

- Codul vamal al Republicii Moldova, nr. 1149-XIV din 20.07.2000:

Articolul 1. Noţiuni principale

În sensul prezentului cod, următoarele noţiuni semnifică:

36) *plătitor vamal* – persoana obligată să achite o obligaţie vamală;

Articolul 2. Activitatea vamală

(1) Activitatea vamală se constituie din implementarea politicii vamale, asigurarea respectării reglementărilor vamale la trecerea mărfurilor, mijloacelor de transport şi persoanelor peste frontiera vamală a Republicii Moldova, perceperea drepturilor de import şi drepturilor de export, vămuirea, controlul şi supravegherea vamală.

(2) Activitatea vamală se desfăşoară în conformitate cu normele şi cu practica internaţională. Republica Moldova participă la colaborarea internaţională în domeniul activităţii vamale.

Articolul 127^{11}. Apariţia obligaţiei vamale în alte cazuri

(1) Obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri:

a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate;

Articolul 127^{13}. Decizia de regularizare

(1) Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

(2) Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Articolul 129. Perceperea drepturilor de import şi de export

(2[2]) Pentru sumele obligaţiei vamale stabilite în procesul controlului ulterior sau în urma recalculării drepturilor de import şi de export, majorarea de întîrziere se calculează pentru perioada de cînd sumele obligaţiilor vamale respective urmau să fie achitate şi pînă la data stingerii acestora. Înscrierea în fişa de evidenţă a plătitorului vamal a majorării de întîrziere calculate în procesul controlului ulterior sau ca rezultat al recalculării drepturilor de import şi de export se efectuează în baza deciziei de regularizare.

Articolul 202[2]. Reverificarea declaraţiei vamale

(1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

(2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern.

(3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor.

(4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare.

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

Articolul 202[3]. Drepturile şi obligaţiile organelor vamale la exercitarea controlului ulterior

(1) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele obligaţii:

g) în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, să emită decizie de regularizare;

(2) În cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are următoarele drepturi:

e) să calculeze şi să încaseze la bugetul public naţional, în conformitate cu legislaţia în vigoare, obligaţiile vamale constatate;

Articolul 202[7]. Calculul obligaţiilor vamale în cadrul controlului ulterior

(1) Organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei.

Raportînd cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar reține că, SRL „Arctic Impex” , în baza declarației vamale nr. 2070I15012 din 01.03.2018, a importat, de la „Truck Ronnenberg” GMBH, din Germania - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model *****, șasiu *****, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, cu valoarea statistică totală de 375115,28 lei, cu beneficierea tratamentului tarifar preferențial, cod preferință – 200, în baza certificatului de circulație EUR. 1 nr. L 272930 din 20.02.2018 (f.d.14-19 dosar administrativ).

Art.32 alin. (2) din Codul vamal al Repubicii Moldova nr. 1149- XIV din 20.07.2000, prevede, că de tratament tarifar preferenţial pot beneficia unele categorii de mărfuri în funcţie de originea acestora, potrivit acordurilor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014 (Monitorul Oficial nr. 185-199/442 din 18.07.2014), **la prezentarea dovezii de origine mărfurile importate în Republica Moldova, originare din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferenţial.**

Regulile de origine aplicabile în cadrul Acordului sus-menționat sunt cele prevăzute de Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene (în continuare Convenția PEM), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28.05.2015.

Totodată, conform prevederilor art. 19 alin. (1) al Legii Republicii Moldova nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de prezenta lege şi de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 16 Protocolul nr. II al Acordului menționat, 1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, se eliberează de către autoritățile vamale ale părții exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat. 2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul autorizat al acestuia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa III la prezentul protocol. Aceste formulare se completează în una dintre limbile în care este întocmit prezentul acord și în conformitate cu dispozițiile legislației naționale a țării exportatoare. Dacă formularele se completează de mână, ele trebuie completate cu cerneală și cu litere de tipar. Descrierea produselor se face la rubrica destinată acestui scop, fără a se lăsa spații libere între rânduri. În cazul în care rubrica nu se completează integral, trebuie să se traseze o linie orizontală sub ultimul rând al descrierii, spațiul liber fiind barat. 3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum și îndeplinirea tuturor celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol.

În conformitate cu art. 31 Protocolul nr. II al Acordului pre-notat, Autoritățile vamale ale părților își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele amprentelor ștampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și adresele autorităților vamale responsabile cu verificarea certificatelor și a declarațiilor de origine. 2. Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părțile își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, pentru verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, a declarațiilor de origine și a exactității informațiilor furnizate în documentele respective.

Consecvent, Completul judiciar menționează că, potrivit art. 16 - Documente justificative pentru mărfuri folosite din Notele explicative privind protocoalele Pan-Euro-Mediteraneene privind regulile de origine nr. 2007/C 83/01, publicate în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene nr. 83/1 din 17.04.2007, Dovada de origine poate fi eliberată și pentru mărfuri folosite sau pentru alte mărfuri în cazul în care, din cauza timpului considerabil scurs de la data producției sau importării până la data exportului, documentele justificative uzuale nu mai sunt disponibile, cu condiția ca: (a) data producției sau a importului mărfurilor să fie anterioară perioadei de timp în care, în conformitate cu legislația țării de export, operatorii comerciali au obligația de a păstra documentele contabile; (b) mărfurile pot fi considerate ca originare pe baza altor elemente de probă, cum ar fi declarații ale producătorului sau ale oricărui alt operator comercial, avizul experților, mărci

aplicate pe mărfuri, descrierea acestora etc.; (c) să nu existe indicii că bunurile nu corespund cerințelor regulilor de origine.

Totodată, Completul judiciar reține că, pct.3 din art. 16 TITLUL V Protocolul 11 a Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte şi Uniunea Europeană şi CEEA, pe de altă parte, prevede expres: ”Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităţilor vamale din partea exportatoare în care se eliberează certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.l, **toate documentele corespunzătoare care dovedesc caracterul originar al produselor respective, precum şi îndeplinirea tuturor celorlalte condiţii prevăzute în prezentul protocol”.**

În scopul verificării corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferenţial pentru mărfurile importate în baza declaraţiilor vamale supra vizate, în conformitate cu prevederile: Titlului VI „Metodele de cooperare administrativă” a Convenţiei regionale cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene şi anume:

- art. 31 alin. (2) vizează, că pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a prezentului protocol, părţile îşi acordă reciproc asistenţă, prin intermediul administraţiilor vamale competente, pentru verificarea autenticităţii certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.l, a declaraţiilor de origine și a exactităţii informaţiilor furnizate în documentele respective;

- art. 32 prevede, că verificarea certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR. 1 și a dovezilor de origine pe factură se efectuează de către autorităţile vamale din partea exportatoare. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat, precum şi prevederile art.24 alin.(3) al Legii RM cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1997, care prevede că, ”în cazul în care se pune lu îndoială autenticitatea certificatului de origine a mărfii sau a datelor ce se conţin în el, autoritatea vamală este în drept să se adreseze organelor care au eliberat certificatul sau organizaţiilor specializate ale ţării menţionate ca țară de origine a mărfii pentru a obţine date suplimentare sau precizări ”.

Potrivit informației parvenite din partea Autorităților Vamale ale Republicii Federale Germania din 29.08.2019, s-a comunicat că marfa importată acoperită de certificatul de circulație EUR. 1 nr. L 272930 din 20.02.2018 - „semiremorca pentru transportul mărfurilor, uzată, model *****, șasiu *****, anul fabricării 2010 - 1 buc.”, nu este originară din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Convenției PEM (f.d.4 dosar administrativ). Respectiv aceasta nu beneficiază de tratament tarifar preferenţial (preferința 200), şi nu poate fi scutită de drepturile de import.

Respectiv, în acest mod, autoritatea vamală întemeiat a constatat că pentru marfa menționată supra, agentul economic SRL „Arctic Impex” a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferenţial (preferinţa 200 conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02.07.2014).

Astfel, în temeiul art. 127^{11} alin. (1) lit. a), art. 127^{13} , art. 129 alin. (2^2), art. 202^2, art.202^7 din Codul vamal nr. 1149 din 20.07.2000, pentru beneficierea neîntemeiată de tratamentul tarifar preferinţial (preferinţa 200), întemeiat a fost întocmită Decizia de Regularizare nr. 197 din 10.02.2021.

În ce privește argumentul părții apelante că precum că, Decizia de regularizare contestată este una nemotivată, instanța de apel menționează că, prin Ordinul Serviciului Vamal cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare nr. 333-O din 31.07.2014, a fost aprobat formularul deciziei de regularizare, conform anexei nr.1 şi Instrucţiunea privind completarea formularului deciziei de regularizare, conform anexei nr.2 la prezentul Ordin.

Astfel, din analiza Deciziei de regularizare nr. 197 din 10.02.2021 se atestă că autoritatea vamală a completat formularul deciziei în modul corespunzător, la pct. 4 fiind indicate motivele întocmirii deciziei de regularizare, la pct. 5 fiind indicate temeiurile legale. Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul părții apelante că actul administrativ contestat este unul nemotivat. Or acesta se completează în conformitate cu Ordinul Serviciului Vamal cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare nr. 333-O din 31.07.2014.

Generalizînd cele expuse supra, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată soluția instanței de fond de respingere a acțiunii formulate de SRL „Arctic Impex” cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 197 din 10.02.2021.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către SRL „Arctic Impex” în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelantă poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de

Apel Centru notează că dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de SRL „Arctic Impex” şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de SRL „Arctic Impex” , ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dașchevici

Grigore

Bostan Angela